

Domáca rodinná pobožnosť, 3. pôstna nedeľa, CZ ECAV Badín

(vedie ju a text číta ... otec, mama, dieťa, starí rodičia...)

V mene Boha Otca Syna i Ducha Svätého. Amen.

Pán nám doprial nový deň, ďakujeme Mu zaň a tešme sa v ňom. Hlavne sa však tešme v Pánovi, ktorý nám otvára svoju milostivú dľaň, sýtiacu, žehnajúcu i ochraňujúcu, aj v týchto časoch. Prečítajme si zo vzácneho Žalmu 121, pútnickej piesne:

„Pozdvihujem si oči k vrchom: Odkiaľ mi príde pomoc? Od Hospodina moja pomoc, ktorý učinil nebo i zem. Nedá sa klátiť tvojej nohe; tvoj ochranca nedrieme. Nie, nedrieme a nespí ochranca Izraela. Hospodin je tvojím ochrancom, Hospodin ti je clonou po pravici; slnko ťa vo dne neraní úpalom ani mesiac v noci. Chrániť ťa bude Hospodin pred každým zlom, On bude chrániť tvoju dušu. Hospodin bude chrániť tvoje vychádzanie i tvoje vchádzanie odteraz až naveky.“ Amen.

Zaspievajme si pieseň z Ev. spevníka č. 512.

Pomodlime sa!

Pane a Bože náš, prichádzame k Tebe, lebo jedine u Teba je pomoc, záchrana a vyslobodenie. Prichádzame v pokore s prosbou: Bud' nám milostivý! Priznávame, že je veľa našich vín a priestupkov, ale Tvoja milosť je nesmierna a v Tvojom Synovi z kríža sa k nám skláňa. Pre Jeho rany voláme: Zmiluj sa, odpusť nám, posilni nás a chráň nás, Ty, mocne a jedinečne pomôž nám. Ak však inak rozhodneš, vieme, že tým sa naplnia len slová Pána Ježiša: Kto chce prísť za mnou, nech zaprie seba samého, vezme svoj kríž na seba a tak ma nasleduje. Ved' či môže byť, milý Pane, učeník nad svojho majstra? A tak nalož s nami, ako uznáš za dobré a my to prijmeme ako z rúk svojho láskavého Otca. Ty nepodáš dieťkam namiesto chleba kameň a hada namiesto ryby. Preto sa Tvojej добрote a milosti porúčame. Nech je vzdávaná Tvoju menu česť a chvála. Amen.

Čítajme si z Božieho slova z Evanjelia podľa Lukáša 9. kapitoly veršiky 18-26:

„Keď sa (Ježiš) osamote modlil, boli s Ním len učeníci. Spýtal sa ich: Za koho ma pokladajú zástupy? Odpovedali Mu: Za Jána Krstiteľa, iní za Eliáša, a zase iní (hovoria), že niektorý z dávnych prorokov vstal z mŕtvych. Nato sa ich spýtal: A vy za koho ma pokladáte? Odpovedal Mu Peter: Za Krista, toho Božieho! On im však prísne prikázal, aby to nikomu nehovorili. Potom im hovoril: Syn človeka musí mnoho trpieť, musí byť zavrhnutý staršími, veľkňazmi a zákonníkmi, musí byť usmrtený a tretieho dňa vstať z mŕtvych. A povedal všetkým: Kto chce prísť za mnou, nech zaprie sám seba, berie svoj kríž deň po deň, a tak ma nasleduje. Kto by si chcel zachrániť život, stratí ho; a kto by stratil život pre mňa, zachráni si ho. Ved' čo prospeje človeku, keby aj celý svet získal, ale samého seba by stratil, alebo by si uškodil? Kto by sa hanbil za mňa a za moje reči, za toho sa bude hanbiť aj Syn človeka, keď príde v sláve svojej a Otcovej i (v sláve) svätých anjelov.“ Amen.

Zaspievajme si pieseň z Ev. spevníka č. 92.

Milosť vám a pokoj, od Boha nášho Otca a od Pána a Spasiteľa Ježiša Krista!

Prečítajme si z Písma, z knihy Žalmov, kapitolu (žalm) 31, verš 1a:

„K Tebe sa utiekam Hospodine, keď nikdy nie som zahanbený.“ a verš 8.: „Jasať a radovať sa budem z Tvojej milosti, lebo si vzhladol na moju biedu a pochopil si tieseň mojej duše.“

Milé sestry a bratia,

hovorí sa, že naša spoločnosť ešte niečo také ako sa deje dnes, nezažila. Áno, myslí sa na náš región a našu modernú spoločnosť, náš štát, v ktorom napriek viacerým ťažkostiam aj v minulosti, nikdy nebolo potrebné pristúpiť k takým zásadným rozhodnutiam pre ochranu zdravia a obyvateľstva ako je to teraz. Ľudia sú naplnení strachom, neistotou, iní celkom nechápu, čo sa deje a konajú neadekvátne, no, je to zvláštne, a naše pocity by sme mohli celkovo nazvať ako rozpaky. Je to zmes zúfalstva, ale i nádeje, strachu i vzdoru, smútku i túžby po tom, kedy sa všetko skončí.

A čo my kresťania? Ako zvládame tieto dni? Hľadáme útechu a silu v Bohu a Jeho slove, v piesňach a modlitbách, v tých vzácnych Božích daroch, ktoré nám On dal pre našu cestu viery. Dal nám ich, aby sme boli aj takto s Ním spojení, v časoch dobrých, aj v časoch zlých, v živote i v smrti, na ceste i doma, v chráme i mimo neho.

Nahliadame spolu do Božieho slova a čítame vzácny text: „K Tebe sa utiekam Hospodine, keď nikdy nie som zahanbený.“ A v ďalšom verši č.8 toho istého žalmu je napísané: „Jasať a radovať sa budem z Tvojej milosti, lebo si vzhladol na moju biedu a pochopil si tieseň mojej duše.“

Žalm 31 si zaslúži hlbokú pozornosť. Tu a teraz zameriame svoje mysle a srdcia na prečítané dva.

„K Tebe sa utiekam...“. Každý, kto je v nebezpečenstve, uteká do úkrytu. Pred zimou, chladom, vetrom, pred búrkou, najbezpečnejšie sa cítíme v dome. Podobne platí, že slabší sa utieka k silnejšiemu. Deti utekajú k mame a otcovi. Tak to je.

Kde na tomto svete sme však úplne bezpeční? Je také miesto? Asi nie. Preto potrebujeme niečo iné. Bezpečie, ktoré presahuje svet. Je to Boh, Hospodin, Ten, ku ktorému sa utieka, resp. ku ktorému uteká aj Dávid. A tak to cítíme aj dnes, že v zložitosti tohto sveta, situácie, potrebujeme Boha, útek k Nemu, utiekanie sa k Nemu, bez ktorého by sme to nezvládli. Uvedomujeme si, že aj všetky tie opatrenia pre bezpečnosť a zdravie sú správne, ale potrebujeme viac, aby sa Boh nad nami zmiloval, aby sa k nám priznal, aby On bol našim útočiskom, aby nás On zachránil.

Boh chce, aby sme sa k Nemu utiekali. My sme tí slabší, On je silnejší. On je ochranné bralo a ohradený dom. On je pevnosť alebo ako vraví žalmista: „Ty si mi skalou a mojím hradom!“

Žalmista však nielen v danej chvíli, ktorú môžeme pozorovať cez tento text, nielen v danej situácii utieka sa k Bohu, ale robí tak vždy. Mám pocit, že to nie je len chvíľkové, ale že je to spôsob jeho života, i presvedčenie. Utieka sa vždy znovu. A znovu raz to prišlo. Znovu situácia, z ktorej sa nedá bez pomoci dostať, situácia, v ktorej niet iného východiska, útočiska, len utiecť do Božej istoty, do hradu Božieho, Božej pevnosti, k Skale, ktorú len tak niekto či niečo nerozmrví.

2. V utiekani sa k Bohu žalmista vraví v modlitbe: „Kiež nie som nikdy zahanbený!“ verí či neverí, že by ho Boh mohol sklamať. Neverí! Neverí, že Boh ho zradí a zahanbí. Byť zahanbený nie je príjemné. Je to potupa. Podstatou zahanbenia, ktoré sa ako temný sen splota do jeho myšlienok, je Božie odmietnutie, Božie mlčanie, teda, že Boh sa nezachoval k nám tak, ako sme čakali.

Pod Kristovým krížom boli hlasy, ktoré namietali, že Boh má konať. Keďže nekoná, Kristus nie je Kristus. Zostal zahanbený. Nielen bolesť, ale i potupa, hanba súvisela s krížom. Kríž samotný je potupa. Je to však oveľa horšie, ak trpiaceho a umierajúceho ľudia zahanbujú a hovoria si „dobré mu tak“! To je obrovské poníženie.

To, čoho sa žalmista bál, to Kristus pretrpel. Je to pre nás takmer neprijateľné, nepochopiteľné, ale aj to bolo súčasťou vykupiteľského diela Ježiša Krista. Ľudia si želajú, že by chceli umrieť dôstojne, v dôstojnom prostredí a za dôstojných okolností. Ale Ježiš dôstojne umrieť nemohol, aby sme neboli my nikdy, a teda hlavne naveky zahanbení, ale oslávení v Bohu. Chceme si uvedomiť aj vážnosť tejto témy, ktorá nás učí veľkej pokore a vďačnosti pred Bohom, ale zároveň i radosti, ku ktorej nás Boh pozýva.

3. Jeden veršík žalmu, ten ôsmy, však dáva priestor aj na slovo radosti. „Jasať a radovať sa budem z Tvojej milosti, lebo si vzhliadol na moju biedu a pochopil si tieseň mojej duše.“ Vyznáva žalmista. A mne sa páči nielen to slovo o radosti, ale aj „pochopil si moju tieseň“. Žalmistov optimizmus plynie zo skúseností s Bohom. Aj náš život je plný skúseností s Ním. Možno máme veľa dôvodov, cez ktoré môžeme svedčiť o tom, že ak ťa nikto nechápe, práve Bohu to môžeš dať a On Ťa pochopí, ak si s Ním v osobnom a osobitom vzťahu. Boh pochopil Dávida. Jeho tieseň. Vzhliadol na neho. Všimnite si veršík 23, kde je vyznanie: „Ale si počul moje hlasné prosby...“.

Keď Ježiš kráčal cestou ku krížu, keď predpovedal svoju smrť, Jeho učeníci nechápali, čo sa deje. Boli úplne mimo v tom, čo sa s Ježišom malo diať. „Pane, ...nikdy!“, nejako tak zahučal Peter, tá skala, pri slovách o smrti Pána Ježiša. Povedali by sme, že človek ani nemôže rozumieť Bohu a Jeho konaniu, a asi preto ani učeníci nerozumeli Božej ceste spásy, ktorá viedla cez kríž. Neskôr pochopili. Ale Boh rozumie nám, čo cítíme a akí sme, aj prečo takí sme. Aj keď sú niektoré spôsoby človeka nepochopiteľné, Boh chápaný a milujúci, vždy zachraňuje, čo sa dá. A zachraňuje nás.

Bratia a sestry, zoberme si kúsok žalmistovho optimizmu a hovorme: „Jasať a radovať sa budem z Tvojej milosti.“ Očakávajme na Božiu milosť k nám, sú východiská a útočiská ľudské, ktoré berieme vážne, ale je i to Božie, bez ktorého tie ľudské nefungujú. „Zmužili budte...“. Amen.

Premýšľajme nad slovami biblického zamyslenia a v osobnom tichu sa modlime k Pánovi.

Po tomto modlitebnom tichu sa na záver tak pomodlime, ako nás to naučil náš Pán:

„Otčenáš...“

Na záver našej domácej pobožnosti prijmime požehnanie cez slová zo 4. knihy Mojžišovej, 6. kapitoly, ktoré poznáme ako Áronovské požehnanie.

Nech ťa požehná Hospodin a nech ťa ochraňuje!

Nech rozjasní Hospodin svoju tvár nad tebou a nech ti je milostivý!

Nech obráti Hospodin svoju tvár k tebe a nech ti udelí pokoj! Amen.

Na záver možno zaspievať 2.verš piesne z ES č. 97.
